

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXXV. De paralytico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

CAPVT XXXIV.

*De quodam cui mandibula dimota
erat.*

Quodam vice incerto casu cuidam accidit, vt dissociatis ab inuicem naturalibus instrumentis, mandibula loco suo dimota, & oris impediret officium, & naturalem humani decoris compositionem deformaret. Doloris, & deformitatis accedebat molestia, quam perpendere in alio commodè valebimus, si ad nostri corporis infirmitatem animo ^{* Recurrerimus.} recurramus. Talibus circumstantiis obnixius implorauit auxilium. Vt ergò opera DEI manifestarentur in illo, multis assistentibus, & videntibus, ad tumbarum beati viri accessit, & capite super imposito, tam diu precibus institit, quo ad vsque per merita serui DEI sanitatem, quam desiderabat, accepit. Quid enim? Necessarium enim est, vt, qui Domino vniuersæ creaturæ obediunt, illis creatura omnis certis legibus rationis per omnipotentis DEI virtutem obediat.

CAPVT XXXV.

De paralytico.

Tem alio tempore contigisse in veritate audiimus, vt quidam à paralyti vsq; adeò vexaretur, vt exinde vsum brachij perdidisset: nutu diuino admonitus est, vt ad sepulturam sancti corporis accederet; & prostratus in oratione DEI omnipotentis misericordiam per beatissimi viri ibidem quiescentis merita inuocaret. Toto itaq; corpore prostratus, orationibus incubuit. Quid ergo? Christus filius DEI, qui super terram gradens manum aridam habentem sanauit, idem nunc sedens ad dexteram Patris, eodem innouato miraculo, per merita dilecti sui, supplicem istum liberauit. Sanus equidem ab oratione surrexit.

surrexit, & DEVM propitiorem in commemoratione sancti sui glorificauit. Clamor ad cœlum attollitur & cum debita gratiarum actione hymnus gloriæ omnipotenti DEO ab vniuersis assistentibus decantatur.

CAPVT XXXVI.

De Cæco.

Dies rogationum, & in ijs publica processio.

Hoc quoque successoribus nostris indicare curauimus, quod in diebus Rogationum ad sepulcrum prædicti Confessoris contigisse veraciter cognouimus. Quidam enim sacerdos cum populo suæ procurationi commisso in diebus Rogationum crucem cum hymnis & canticis ad Monasterium scilicet sancti Petri, & S. Georgij deferebat: cum quo quidam cæcus, alterius manu ductus, veniebat. Is cum ad sepulcrum Confessoris Christi venisset, ex toto corde suo rogauit sanctum HENRICVM, vt per eius interuentum, restitueretur ei lumen oculorum. Cumque diu precibus & lacrymis pulsaret ad ostium pij Confessoris, cunctis videntibus & in laudem DEI acclamantibus, redditus est ei visus per gratiam omnipotentis. Et mirum in modum, qui alterius manu ductus Crucem Domini secutus fuerat cæcus, modò propriis manibus Crucem ferens cum laudibus Christi, populo domum redeunti ductum præbuit illuminatus.

CAPVT XXXVII.

De Languido.

Aliud quoque diuinæ virtutis miraculum celebri commemoratione, & certa fide cognitum est. Erat quidam languidus ipsa in ciuitate omnibus cognitus, cuius inferiora omnia à lumbis & infra omnino præmortua fuerunt adeò vt nec pedibus solo niti valeret, sed instrumento cuidam rotulis quatuor coaptato pendulus inhærebat, suiq; corporis molem manibus propriis impossibilitate artificis volutabat. Idem loculum sanctissimi corporis frequentius visitare solebat: & per DEI misericordiam ad